

הכהן המזה היה מסבב את קרנות המזבח וממשיך השפע דרומית מזרחית ומזרחית צפונית

וַיֵּין דְּמִדְבָּחָא הֵכִי נָמִי אֶסְתַּחֲרֵן וכדוגמת כך היו קרנות המזבח מסובבים כי מש"כ במשנה, וּבָא לוֹ לְקָרֵן דְּרוּמִית מְזַרְחִית פִּירוּשׁוֹ. דְּדָרוּם תּוֹקֶפִיָּה בְּמִזְרָחָא, דְּאִיהוּ שִׁירוּתָא דְשִׁמְשָׁא, וְתוֹקֶפֶא דְשִׁמְשָׁא לָא שְׂרִיָּא אֶלָּא בְּשִׁירוּתָא

כי הכהן המזה היה מכוון להמשיך את המוחין מדרום שהוא אבא למזרח שהוא ז"א, דהיינו שאבא הנקרא דרום היה לוקח את חוזה אור החסד העליון שתחת הבינה דא"א שבמזרח שזה החסד העליון הוא ראשון להאיר כמו שמש כי הוא מאיר קודם לכל החסדים ותוקף אור החסד העליון הנקרא שמש לא היה מתחיל להאיר אלא רק בפרצוף אבא שהוא נקרא ראשית מאחר שפרצוף א"א לא עולה בשם. מְזַרְחִית צְפוּנִית. פִּיּוֹן דְּדָרוּם נָטִיל תּוֹקֶפִיָּה דְּמִזְרָחָא, הוּא אֲנֵהִיר לְצִפּוֹן וְצִפּוֹן אֲתַפְּלִיל בְּדָרוּם, דְּהָא שְׁמָאֵלָא אֲתַפְּלִיל בִּימִינָא ואח"כ

הכהן היה מזה לצד מזרחית צפונית והוא היה מכוון להמשיך את עצם אור החסד שבמזרח הנמצא בגרון א"א אל פרצוף אמא שבצפון, דהיינו שמכיון שאבא הנקרא דרום לקח את חוזה אור החסד העליון שבמזרח אז הוא מאיר את זה לאמא הנקראת צפון ואז הצפון שהוא אמא נכללת בדרום שהוא אבא מאחר שתמיד השמאל נכלל בימין בכדי להמתיק את

הדינים (שע"ר).

צפונית מערבית ומערבית דרומית

**צְפוֹנִית מְעֲרָבִית, דָּהָא מְעֲרָב דְּאִיהִי בְּה' בִּתְרָאָה,
נְטִילָא מְצַפּוֹן. וְעַל דָּא צַפּוֹן אָזִיל לְמְעֲרָב** ואח"כ

הכהן היה מזה על קרן צפונית מערבית והיה מכוון שאמא שבצפון תאיר למלכות שבמערב
כי המערב הוא סוד אות ה' אחרונה שהיא המלכות והיא לוקחת את הארתה מאמא שבצפון
ולכן אמא שבצפון הולכת ומאירה למלכות שבמערב. **מְעֲרָבִית דְּרוֹמִית,**

הִיא אֲזִילָא (ס"א לְאִתְחַבְּקָא) **לְאִתְחַבְּרָא בְּדָרוֹם** ואח"כ הכהן היה מזה
על קרן מערבית דרומית והיה מכוון שהמלכות תלך להתחבר ולקבל את אורותיה מאבא
שבדרום, **כְּמָה דְּדָרוֹם תְּלִיָא בְּמוֹרְתָה, וְתוֹקְפִיה אָזִיל
בְּיִשְׂרוּתָא. הֲכִי נָמִי מְעֲרָב, אֲזִילָא** (ס"א לְאִתְחַבְּקָא) **לְאִתְחַבְּרָא
בְּדָרוֹם** כי כמו שאבא שבדרום הוא תלוי בחסד העליון שמתחת הבינה שבגרון א"א

הנמצא במזרח וחוזק האור מאיר בתחילה באבא, כך המלכות הנקראת מערב היא הולכת
להתאחד עם אבא שבדרום בכדי לקבל ממנו את אורותיה, **הֲדָא הוּא דְכָתִיב
וְזֶהוּ מִשׁ"כ בַּפְּסוּק, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) וַיִּמְיֵנוּ תְּחִבְּקֵנִי דְהֵינּוּ. יְמִינָא דָּא
הוּא דָּרוֹם** שהימין הוא אבא הנקרא דרום. **בְּגִין כְּדִּי יִנְקָא מְהַרִּין**

סְטָרִין, מְצַפּוֹן וּמְדָרוֹם ומשום כך המלכות יונקת משני צדדים מצד אמא
שבצפון ומצד אבא שבדרום. **הֲדָא הוּא דְכָתִיב** וזהו מש"כ בפסוק, (שִׁיר
הַשִּׁירִים ב) **שְׂמָאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיִּמְיֵנוּ תְּחִבְּקֵנִי** דהיינו.
שְׂמָאלוֹ דָּא הוּא צַפּוֹן, וַיִּמְיֵנוּ דָּא הוּא דָּרוֹם שהיא מקבלת את

המוחין מאמא הנקראת צפון שהיא בשמאל ומאבא הנקרא דרום שהוא בימין (שע"ר).

הנותן מיטתו בין צפון לדרום יהיו לו בנים זכרים שכיוון הדבר כלפי האמונה השלימה כדוגמת הקב"ה

**וְרָאָה דָּא אֹלִיפָנָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב מִטָּתֵיהּ,
בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם. וְאַחֲרֵי־כֵן לְהָאֵי בֶן וְדָאֵי** ואומר רבי

אלעזר שסוד זה למדתי שהקב"ה נותן את מטתו בין הצפון והדרום דהיינו שז"א הוא בין

או"א הנקראים צפון ודרום והוא גם נותן מאחורי א"א מטבורו ולמטה את מטתו שהיא

המלכות בין הצפון והדרום שהם או"א ואז המלכות נאחזת בזה הבן שהוא ז"א בודאי.

**וְעַל דָּא אֵית לְהוּ לְבָנֵי נָשָׂא לְמִיָּהֵב מִטָּתֵיהוּ בֵּין צָפוֹן
לְדָרוֹם** [צה] ולכן יש להם לבני אדם לתת את מיטתם בין הצפון והדרום. **וְהָכֵי**

אור הרשב"י

ולא כפירוש הרמ"ע הנ"ל.

אולם בשער המצות - פרשת בראשית כתוב וענין נתינת המטה בין צפון לדרום הוא יהיה דוגמת אדה"ר כשנברא וכדוגמא שיעור קומה העליונה ראשו למזרח כנגד הדעת הנקרא מזרח ממזרח אביא זרעך ורגליו למערב, יסוד ומ' כנוכר אצלינו בענין נטילת הלולב וידו הימנית בדרום שהוא החסד ויד השמאלית בצפון שהיא הנכורה אמר שמואל היפך סברת כל הפוסקים ז"ל ועיי"ש.

וכתב המק"מ שמשלשון הזהר מוכח כמו האריו"ל כי כתוב 'דהאי בן דכר איהו בין צפון לדרום' וידוע שהו"א שהוא בחינת זכר ראשו למזרח שהוא אבא ורגליו למערב שהיא המלכות.

[צה] אמנם השו"ע בסימן ר"מ הלכה י"ז כתב שמטה שישן בה עם אשתו צריך שתהא ראשה ומרגלותיה זה לצפון וזה לדרום. וכ"כ בסימן ג' סעיף ו' אסור לישן בין מזרח למערב, אם אשתו עמו. ונכון להזהר, אפילו כשאין אשתו עמו. וכתב המשנה ברורה בס"ק יא רק יכוין שיהא ראשה של המטה לצפון ומרגלותיה לדרום. ובתשובת מנחם עזריה פסק כמו שכתב הוזהר פרשה במדבר שיהא ראשה ומרגלותיה של המטה זה למזרח וזה למערב והסכים שם שיהא הראש למערב וכ"כ בארצות החיים בשם כמה אחרונים ומ"מ טוב יותר לכתחילה לנהוג כהשו"ע כי בתשובת בנין של שמחה כתב בשם הגר"א שאמר שגם כוונת הוזהר הוא כהגמרא

אוֹלֵיהָ לִי אָבִיא. הַיְהִיבִין לְהוּ בְּנִין דְּכָרִין וּכְךָ לִימַד אוֹתִי אֲבִי רִשְׁבִּי שְׁעִי"ב נֹתְנִים לָהֶם בְּנִים זְכָרִים. דְּהָא אִיהוּ אֲתַבְּוּן כְּלָפִי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימָא עֲלָאָה, בְּשְׁלִימוּתָא דְכֻלָּא, לְגַבִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם, וּלְגַבִּי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דְאֲנְהִירִין (ס"א דְאִיְהִי) בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם. וְדָאִי יְהוּיִן לִיְהִי בְּנִין דְּכָרִין מֵאַחַר שְׁהוּא כִּיוּן אֵת הַדְּבַר כְּלָפִי הָאֲמוּנָה הַשְּׁלָמָה וְהַעֲלִינָה בְּכָל הַשְּׁלִימוֹת הָרְאוּיָה לְכוּן בּוּזָה שְׁהוּא אֲצֵל הַקְּב"ה שְׁהוּא ז"א שְׁהוּא בֵּין הַצַּפּוֹן וְהַדָּרוּם שְׁהֵם או"א וְאֲצֵל הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל גַּם בֵּין הַצַּפּוֹן וְהַדָּרוּם כִּי הִיא מֵאַחֲרֵי א"א בֵּין או"א וְלִכְן וְדָאִי בּוֹכּוֹת זֶה יִתְּנוּ לוֹ בְּנִים זְכָרִים.

כל דבר צריך להראותו במעשה כדוגמת מעלה

וּבְכֻלָּא (דף קי"ט ע"א) בְּעֵי לְאַחֲזָאָה עוֹבְדָא כְּגוֹוְנָא דְלְעִילָא, וּבְכֻמָּה דְאַחֲזִי עוֹבְדָא לְתַתָּא, הֵכִי נָמִי אֲתַעֵר לְעִילָא, וְאוֹקְמוּהָ כִּי בְּכָל דְבַר צָרִיךְ לְהִרְאוֹתוֹ בְּמַעֲשֵׂה כְּדוּגְמַת מַעֲלָה וּכְמוֹ שְׁהוּא מֵרָאָה אֵת הַמַּעֲשֵׂה לְמַטָּה כִּךְ גַּם מֵתַעוֹרֵר הַמַּעֲשֵׂה לְמַעֲלָה וּכְמוֹ שְׁבִיאָרוּ כֵן הַחֲבָרִים. שְׁמַע רַבִּי פְּנַחֵס, וְנִשְׁקִיָּה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וּבְכָה וְחִיִּיךְ אָמַר, זַכָּאָה חוֹלְקֵי בְּהֵאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי שְׁמַע אֵת הַדְּרוּשׁ הַזֶּה רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר וְנִשְׁקַת אֵת נַכְדוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר וְהוּא בְּכָה וְחִיִּיךְ וְאֵמַר אֲשֶׁרִי חֲלָקִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא מֵאַחַר שׁוּזָה יֵצֵא מִחֲלָצִי.